

[SIGNALEMENT]

Guido Becarren, *Bewogen en beproefde jeugd in het Derde Rijk. In de hel van de Tweede Wereldoorlog*, Leuven, Davidsfonds, 2010, 329 pp., ill., ISBN 9789058266699

Tijdens een verblijf in Duitsland met Kinderlandverschickung in 1944 meldt de toen 11-jarige auteur zich aan voor de Nationalpolitische Lehr Anstalt (Napola), de elitescholen van het nationaalsocialistische Duitsland. Terug thuis in Ieper ontvangt hij een 'marsbevel' voor de Rijksschool in Kwatrecht. Hij arriveert er enkele dagen voor de evacuatie en belandt zo met andere Vlaamse kinderen in Duitse Napola-scholen die ondanks de ineenstorting van het Derde Rijk tot bijna het einde normaal blijven functioneren. Hij noteert zijn indrukken en belevenissen in een dagboek. Op basis van dit dagboek schrijft de inmiddels bijna 80-jarige Guido Becarren zijn herinneringen. Al als kind heeft hij een scherp observatievermogen en bekijkt hij zijn omgeving met een kritische blik. Hij voelt zich niet thuis in de Spartaanse atmosfeer van de Napola's waar kinderen naar Hitlers woord opgevoed worden, "*Hart wie Kruppstahl, zäh wie Leder, schnell wie Windhunde*". Het is een militaire vooropleiding in een totale oorlog waarin kindsoldaten effectief in groten getale worden ingezet. De inmiddels 12-jarige Becarren is net te jong om anders dan vele van zijn medeleerlingen effectief te worden ingezet, maar hij beleeft niettemin de gruwel van de oorlog van nabij met luchtbombardementen, afweergevechten en vlucht voor het Rode Leger en de geallieerden. De auteur is goed geïnformeerd waardoor hij een prima duiding kan geven aan zijn eigen ervaringen. Zijn persoonlijke relaas biedt tevens een kijk op de weinig bekende geschiedenis van de tientallen jonge Vlamingen in de Napola's. Het boek eindigt abrupt

in de laatste dagen van de oorlog. Maar dat komt omdat er nog een tweede deel volgt waarin de auteur zijn belevenissen in en vlucht uit de Sovjetzone van Duitsland verhaalt. Dat blijkt impliciet uit de inleiding en de tekst op de achterflap, maar had in de uitgave wel wat duidelijker kunnen aangegeven worden, al was het maar omdat de lezer van dit eerste deel zeker ook het vervolg zal willen lezen.

[Bruno De Wever]
